

en högavlönad

Ett tillspetsat uttalande av prästförbundets ombudsman föranledde häromåret en våldsamt debatt i massmedia om prästernas löner. På Aftonbladets sista sida ställdes då följande fråga till fem personer: »Tycker Ni att prästerna har för låga löner?» – en komminister tjänade vid den tiden drygt 37 000 kr per år.

En av de tillfrågade var sekreteraren i låginkomstutredningen, fil kand Per Holmberg. Han svarade ungefär så här: Nej det kan man inte säga. Ska de vara nära folket, vilket de bör vara, ska de heller inte ha förmåner som avviker från folkets.

Med anledning av detta svar erinrade SACO-tidningen om att Per Holmberg enligt den senaste taxeringskalendern själv deklarerade för omkring 98 000 kr. Tidningen tillade: Men sekreteraren i låginkomstutredningen behöver kanske inte vara »nära folket».

Få giftigheter har varit mer berättigade än den. Per Holmbergs inkomster har därefter, glädjande nog för honom själv, fortsatt att stiga och nådde år 1969 i runt tal 130 000 kr. Den som tror på teorin om en lönekaka måste bli åtskilligt förbryllad över att Per Holmberg lägger beslag på en så stor del av pengar, som enligt teorin annars kunde gått till exempelvis låglönetagarna, vars förtjänst det nu är att Per Holmberg tjänar så bra.

Nu är sannolikt lönekaksteorin felaktig. Det är naturligtvis också högst diskutabelt om enskilda personers inkomster skall användas som slagträ i debatten. I Per Holmbergs fall är det dock motiverat. Mo-

raliserar man över andra gruppers löner får man också finna sig i att ens egen dras fram i rampljuset. Veterligen har Per Holmberg inte förfasat sig över sina egna inkomster. Detta kanske beror på att Per Holmberg anser att han i motsats till huvudparten av landets övriga, avsevärt sämre avlönade akademiker gör skäl för sina inkomster. I så fall vore detta produkten av ett elittänkande som är behagligt fritt från självkritik.

Per Holmberg var tidigare verksam på LO. Dess goda rykte torde knappast ha farit väl av att Per Holmberg flera år efter det att han slutat på organisationen fortfarande i vissa massmedia framställdes som LO-ekonom. LO:s informationsavdelning måste här ha haft stora problem.

Per Holmberg har blivit något av en följetong i TV. I höstas medverkade han bl a i programmet Direkt och talade om låglönegrupperna. Plötsligt fick han en idé. Han började berätta att Moderata Samlingspartiets krav på ökad rättstrygghet för den enskilde medborgaren innebar att partiet inte önskade hjälpa de lägst avlönade genom att ge dem bättre bostäder,

löner, miljö osv. Istället ville partiet »kontrollera dem mer än hittills via polismakt eller dylikt». I en artikel i Dagens Nyheter efterlyste partisekreterare Bertil af Ugglas dokumentation på var partiet skulle ha krävt någonting sådant. Givetvis kunde inte Per Holmberg bekräfta sitt påstående. Han förmådde endast säga att det »alldeles tydligt» framgick att det var som han sagt – ett yttrande vars vetenskapliga källkritik är värdigt sekreteraren i en viktig utredning!

I ett annat TV-program nyligen skulle några SACO-representanter utfrågas. Naturligtvis var Per Holmberg med. Han ställde då frågan varför så få människor trodde på SACO:s reallöneberäkningar. Nu är det inte alls så få som gör det. Men det viktigaste skälet till att vissa tvivlar på dem torde vara att Per Holmberg och hans gelikar gör sitt bästa för att mistänkliggöra dem. Per Holmbergs moral tycks med tiden ha blivit dubbel.

I TV förekommer han som nämnts väldigt ofta. Undra sedan på att folk klagat på programmen.

Matti Häggström